

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/177/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615212876
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7615212876.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudkýň JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Oľgy Mičietovej v spore žalobcu D. A., P. XX.XX.XXXX, L., S.. H. XXX/XX, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD., advokát, Košice, Južná trieda 28, IČO: 42 109 159, proti žalovanému D. I., P. X.X.XXXX, O., D. L. X, právne zast. Advokátska kancelária Taragel a Počubayová, s.r.o., Spišská Nová Ves, Starosaská 11, IČO: 50 413 091, o náhradu škody s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 11C/323/2015-336 zo 4.6.2020 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému priznáva náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd) napadnutým rozsudkom rozhodol, že I. žalobu zamieta, II. návrh žalobcu na prerušenie konania zamieta a III. žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov konania proti žalobcovi, o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2.1.Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu titulom náhrady škody sumu 17 530 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05 % ročne od 13.7.2015 do zaplataenia, platenia úrazovej renty 146,0085 € mesačne od podania žaloby a náhrady trov konania.

2.2.Žalovaný žiadal žalobu voči nemu zamietnuť, a to z dôvodu, že popiera, aby úraz žalobcu zavinil, že žalobca porušil prevenčnú povinnosť podľa § 415 OZ, prípadne za tento úraz zodpovedá jeho zamestnávateľ.

2.3.Na základe procesného návrhu žalobcu na prerušenie konania do právoplatného ukončenia veci vedenej pod sp. zn. 9C/309/2015 súd uznesením z 21.10.2015 konanie v tejto veci prerušil.

2.4.Po odpadnutí dôvodu prerušenia žalobca v replike z 18.12.2018 konštatoval, že na podanej žalobe v celok rozsahu trvá.

2.5.Žalovaný v duplike z 21.1.2019 zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a nárok žalobcu naďalej neuznával.

2.6.Súd vo veci vykonal dokazovanie, poukázal na obsah spisu 9C/309/2015 predovšetkým na rozsudok z č.l. 185 z 21,2,2017, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/293/2017-251 z 15.8.2018 a právne vec posúdil podľa § 415, § 420 ods.1,3, § 441, § 444, § 445, § 446, § 447 OZ a uvedením všeobecných podmienok pre vznik zodpovednosti za škodu podľa § 420 OZ.

2.7.Uzavrel, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že 18.7.2013 žalobca na motorovom zakružovacom stroji XYs/2000/1, ktorý bol vlastníctvom spoločnosti GOHR-SNV, s.r.o. utrpel úraz ľavej ruky, v dôsledku ktorého bol hospitalizovaný, podstúpil operácie a neskôr amputáciu podstatných častí

dvoch prstov. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 9C/309/2015-185 z 21.2.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/293/2017-251 z 15.8.2018 bolo ustálené, že žalobca v čase úrazu nevykonával prácu pre uvedenú spoločnosť, aj keď pracoval na jej stroji, ale vykonával práce na súkromnej zákazke žalovaného.

2.8. V dôsledku úrazu si žalobou uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu škody za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, stratu na zárobku počas jeho práceneschopnosti a úrazovú rentu. Svoj nárok proti žalovanému, ako sám uviedol, uplatnil z opatrnosti a tvrdil, že konaním žalovaného, ktorý šliapnutím na príslušný pedál nožného spínača zakružovačky, chod stroja spustil, došlo k vtiahnutiu prstov jeho ľavej ruky do stroja, s čím mu bola spôsobená škoda na zdraví.

2.10. Povinnosťou žalobcu ako poškodeného bolo preukázať porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného, že mu vznikla v majetkovej sfére škoda a rovnako, že medzi právnym deliktom a škodou je príčinná súvislosť. Až po preukázaní týchto skutočností by bol žalovaný ako škodca škodu povinný nahradiť, resp. takýto následok vylúčiť tým, že preukáže, že škodu nezavinil.

2.11. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd nemal hodnoverným spôsobom preukázané, že škoda na zdraví žalobcu bola spôsobená porušením právnej povinnosti zo strany žalovaného, z čoho vyplýva, že preukázaná nebola ani príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. Súd poukázal na výpoveď žalobcu a žalovaného pri popisovaní skutkového deja vzniku úrazu, ktoré sa zásadne rozchádzajú. Kým žalobca tvrdí, že žalovaný pravdepodobne omylom stúpil na pedál nožného spínača zakružovačky v čase prípravy na prácu, resp. pri demonštrácii nevhodnosti stroja na vykonanie jeho súkromnej zákazky, žalovaný uviedol, že v čase úrazu už odchádzal z miestnosti, teda bol chrbtom k žalobcovi a obrátil sa až na jeho zastonanie. Skutočnosť, že úraz bol spôsobený konaním žalovaného nepotvrdili ani svedecké výpovede konateľa spoločnosti GOHR-SNV, s.r.o. M. B. W., ani majstra G. H., pričom ani jeden z nich v čase úrazu v dielni, kde sa úraz stal, nenachádzali. Konateľ tvrdil, že pri následnej rekonštrukcii bol pedál asi meter od stroja. Majster si jeho umiestnenie nevšimol, avšak tvrdil, že dĺžka kábla je taká, aby kábel mohol prejsť okolo celého stroja tak, aby ten kto na ňom pracuje mohol podľa potreby posúvať. Výsledky znalca z odboru strojárstvo, odvetvie bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci Ing. G. E. zakomponované do ním vypracovaného znaleckého posudku na základe obhliadky a rekonštrukcie vykonanej 25.10.2019 na mieste samom, hovoria o tom, že nebolo možné jednoznačne zistiť, či kábel so spínačmi bol k dispozícii osobe, ktorá so strojom pracovala alebo v dosahu ďalšej osoby bez možnosti kontroly nožného spínača osobou, ktorá na stroji pracovala. Znalec konštatoval, že pre vznik úrazu žalobcu sa stretli v rovnakom čase a v rovnakom mieste faktory - neodôvodnené vloženie ruky do nebezpečného priestoru, nezaistený vypnutý stav prístroja, nevyhovujúce prevedenie nožného spínača, nekontrolované šliapnutie na nožný pedál. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd bol toho názoru, že v konaní nebolo žalobcom bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že mu škoda na zdraví vznikla porušením právnej povinnosti zo strany žalovaného, a teda nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi škodou a konaním žalovaného. Na to, aby bolo bezpečne prijať takýto záver, nebolo žalobcom v konaní vyprodukované dostatok hodnoverných dôkazov, a preto súd konštatoval, že žalobca si v konaní riadne nespĺňa svoju dôkaznú povinnosť, neuniesol dôkazné bremeno ohľadne skutkových tvrdení, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

2.12. Žalobca 26.5.2020 doručil návrh na prerušenie konania do momentu rozhodnutia vo veci 9C/309/2015 vzhľadom na to, že v tejto veci bol žalobcom podaný návrh na obnovu konania. Poukázal súd na § 164 CSP a ustálený právny názor Ústavného súdu I. ÚS 21/00, podľa ktorého konanie o mimoriadnom opravnom prostriedku nie je zákonnou prekážkou postupu konania, preto všeobecný súd nemôže nekonať a nerozhodovať len z dôvodu, že v súvisiacom spore je začaté dovolacie, resp. konanie na obnovu konania (uznesenie ÚS SR II. ÚS 220/2009-15 z 2.6.2019).

2.13. Súd konštatoval, že žalobca navrhol vykonať dôkaz obhliadku a rekonštrukciu na mieste samom. Súd tomuto návrhu nevyhovel, a to z dôvodu, že nebolo by to účelné a hospodárne, keďže rekonštrukciu a obhliadku vykonal znalec za účasti sporových strán pri vyhotovovaní znaleckého posudku č. 7/2019 z 23.10.2019. Žalobca na pojednávaní 4.6.2020 navrhol vykonať dôkaz predložením rukavice, ktorú mal na ruke v čase úrazu. Súd v rámci svojej diskrečnej právomoci zavedenej § 153 ods.2 CSP na tento návrh neprihliadol, pretože je toho názoru, že nebol uplatnený včas. Žalobca mal v zmysle § 150 ods.1 CSP povinnosť úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, ktorú si riadne nespĺnil. Mal teda tento návrh uplatniť včas a priamo v žalobe, prípadne po oboznámení sa s obranou žalovaných v jemu patriacej replike. Navyše išlo by dôkaz nadbytočný, pretože do spisu bola založená fotografia uvedenej rukavice a táto bola k dispozícii znalcovi i stranám pri obhliadke miesta samého v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku.

2.14. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1, 2 CSP a vzhľadom na to, že žalovaný mal v konaní plný úspech, súd nezistil na strane žalobcu dôvody na uplatnenie § 257 CSP,

ktoré by umožňovali nepriznať žalovanému náhradu trov konania. Priznal žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania voči žalobcovi, o ktorých výške rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením.

3.1. Žalobca napadol včas podaným odvolaním rozsudok 11C/323/2015-336 zo 4.6.2020 z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/, h/ CSP, ktoré odôvodnil nasledovne:

3.2. Žalobca konštatoval, že v čase úrazu boli v miestnosti iba on a žalovaný, teda na spínač mohol šliapnuť iba žalobca alebo žalovaný. Žalovaný zavinenie popiera, avšak vo vyjadrení z 21.1.2019 uviedol, že spínač stroja nemal pod kontrolou žalobca a bol umiestnený mimo dispozície osoby, ktorá s ním pracovala, čím vylúčil možnosť, že by na spínač stúpil žalobca a spôsobil si úraz, nakoľko v miestnosti v čase úrazu nebol nik iný, čím žalovaný nepriamo potvrdil, že na spínač stúpil on.

3.3. Súd nebral do úvahy všetky vyjadrenia žalovaného. Jeho výpovede žalobca považuje za účelové v snahe zbaviť sa zodpovednosti, a preto má súd brať do úvahy všetky vyjadrenia, ktoré žalovaný v konaní urobil. Poukázal na výpoveď M.. W., ktorý uviedol, že k poraneniu žalobcu došlo v dôsledku toho, že žalovaný vstúpil na vypínač zakružovačky, ktorá sa dala do pohybu. Vo výpovedi na pojednávaní 1.12.2016 v konaní 9C/309/2015 uviedol, že vypínače, ktorými sa dáva stroj do chodu, sa nachádzali v strede stroja a boli od neho vzdialené maximálne meter. Musel to byť len on (žalovaný), ktorý vstúpil na spínač, keďže tam boli iba oni dvaja a spätným krokom sa vypínač spustiť nedá. Ďalej svedok uviedol, že zakružovačka má nášľapný pedál, ktorý sa nachádzal asi 1 meter od nej. Takže nie je jasné, či niekto o tento pedál zakopol alebo iným spôsobom došlo k spusteniu stroja, že v deň, keď k nehode došlo pán I. išiel situáciu ukázať a pedál sa nachádzal asi 1 meter od stroja. „...My sme išli urobiť obhliadku miesta nehody ihneď po tom ako za mnou pán Dvorský prišiel. Nevie, či to bola hodinka alebo dve, ale potom ako mi to oznámil išli sme ku stroju okamžite. Ja som videl pri obhliadke, že tlačidlo bolo meter od stroja...“

3.4. Žalobca v odvolaní poukázal aj na výpoveď svedka majstra H., ktorý na pojednávaní 24.4.2019 uviedol, že rekonštrukciu, ktorú vykonal s konateľom došli k presvedčeniu, že úraz mohol spôsobiť jedine žalovaný a vylúčili možnosť spôsobenia si úrazu samotným žalobcom. Napriek skutočnosti, že obaja neboli v čase úrazu v miestnosti, z informácií, ktoré mali od žalobcu i od žalovaného na základe znalosti technologického postupu a znalosti obsluhy stroja a na základe toho, v akom stave sa nachádzal stroj a jeho súčasti, najmä poloha a vzdialenosť spínača od stroja došli k záveru o tom, že úraz si nemohol spôsobiť žalobca. Žalobca poukázal na závery znaleckého posudku, z ktorého je vylúčené samovoľné spustenie stroja. Ako aj skutočnosť, že znalec nevyvylúčil zavinenie úrazu treťou osobou (neúmyselným zošľapnutím na pedál spínača) a zároveň z posudku vyplýva, že možnosťou ako vytiahnuť ruku zo stroja je spustením spätného chodu na pedáli spínača. Prirodzenou reakciou človeka je snaha vymaniť si ruku zo stroja, čo by žalobca urobil, ak by mal spínač na dosah. On však čupel pri stroji, s rukou v stroji a stonal od bolesti. Ak by mal žalobca spínač v dosahu, zošľapnutím by dal stroj do spätného chodu, ruku by si vybral a nečupel pri stroji s vŕtajúcou rukou. Ďalej uviedol, že stroj nie je možné spustiť bez toho, aby kábel bol k dispozícii (dosahu) osoby. Znalec sa nevedel vyjadriť, či kábel bol k dispozícii osoby, ktorá na stroji pracovala alebo v dosahu ďalšej osoby bez možnosti kontroly nožného spínača osobou, ktorá na stroji pracovala. Znalec poukázal na skutočnosť, že kábel s nožným spínačom má takú dĺžku, že obsiahne celý priestor, v ktorom sa pracuje. Znalec na základe obrázkov sa vyjadroval k pozícii vo vzťahu ku stroju, ktorú znázorňoval žalovaný a ktorý sa vzťahuje na pozíciu pri samotnej práci nie pri príprave na prácu (zakružovanie), ktorú zaujímal žalobca v čase úrazu, t.j. pozícia v pravej bočnej časti stroja znázornená na obrázku 14ab. Žalobca ďalej zdôraznil, že obhliadka stroja bola uskutočnená 25.9.2019, čo je 6 rokov po úraze. Znalec sa mohol vyjadriť iba ku skutočnostiam, ktoré boli v danom čase t.j. 25.9.2019 a nie v čase úrazu. Nevedel sa vyjadriť, či kábel od úrazu do obhliadky bol skrátenejší, prípadne ani vymenený za dlhší. Znalecký posudok preto nie je relevantným dôkazom k otázke zavinenia najmä vzhľadom na to, že znalec stroj ohliada s časovým odstupom. Preto práve svedecké výpovede M.. W. N. H., ktoré boli krátko po úraze, na mieste úrazu je nevyhnutné brať do úvahy z hľadiska okolností, za akých k úraze došlo. Vzhľadom na uvedené argumenty je nesporné, že žalovaný spôsobil žalobcovi škodu tým, že vstúpil na vypínač, ktorým dal stroj do chodu. Stroj sa dal do pohybu a je v pohybe iba vtedy, keď sa stojí na pedáli. Keď sa pedál pustí stroj zastane. Druhý pedál je pre spätný chod i na ňom je potrebný pre chod stroja stáť. Nie je teda možné, aby si žalobca úraz spôsobil sám, nakoľko by vedel okamžite reagovať a ruky zo stroja vytiahnuť bez asistencie žalovaného. Svedok W. opakovane vo svojich výpovediach uviedol, že vypínače boli cca meter od stroja a rovnako tvrdil, že žalobca v čase úrazu stál, nemohol mať dosah na vypínače.

3.5. Súd nezobral do úvahy všetky okolnosti prípadu. Obmedzil sa iba na konštatovanie, že tvrdené nepotvrdili ani svedecké výpovede konateľa W. ani majstra H.. S uvedeným nie je možné sa stotožniť,

nakoľko práve ich svedecké výpovede potvrdili skutočnosť tvrdenú žalobcom o polohe vypínača a vylúčili možné zavinenie zo strany žalobcu.

3.6.Odôvodnenie súdu považuje za nedostatočné, strohé a nepresvedčivé. Súd sa nedostatočne vyporiadal so svedeckými výpoveďami a ostatnými vykonanými dôkazmi. Za predpokladu, že v čase úrazu boli v miestnosti iba žalobca a žalovaný, považuje za nevyhnutné brať do úvahy ostatné vykonané dôkazy a dať ich do súvislosti s použitím princípov formálnej logiky, nielen preukázania priameho zavinenia žalovaným, ale vylúčenie zavinenia žalobcu by preukázalo zavinenie žalovaného. Súd vzhľadom na odôvodnenie sa obmedzil iba na otázku preukázania priameho zavinenia žalovaným. Žalobca tvrdí, že súd sa nevyrovnal s argumentom účastníka konania, neuviedol dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov. Ak súd odmietne nejaký argument účastníka, musí ho v odôvodnení rozhodnutia vyvrátiť, resp. aspoň spochybníť alebo vysvetliť, prečo tento argument považuje za irelevantný. Uvedenie dôvodu pre prijatie alebo odmietnutie argumentu účastníka je vlastne tiež argumentáciou. Argumenty súdu uvedené pre odmietnutie argumentov účastníka musia byť jasné, zrozumiteľné a dostatočne konkrétne, aby naozaj smerovali k vyvráteniu alebo spochybneniu argumentov účastníka konania. Za arbitrárne zaoberanie sa argumentmi možno považovať napríklad konštatovanie súdu, že argumenty účastníka sú nesprávne alebo irelevantné bez toho, aby vysvetlil, prečo ich považuje za nesprávne alebo irelevantné.

3.7.Súd zamietol návrh na vykonanie dokazovania, a to obhliadky a rekonštrukcie na mieste samom, ktorým žalobca chcel rozptýliť dohady o tom, ako k úrazu došlo. Súd to zamietol z dôvodu hospodárnosti s odôvodnením, že obhliadka a rekonštrukcia boli vykonané v súvislosti s obhliadkou uskutočnenou znalcom pri vypracovaní znaleckého posudku. Pri obhliadke uskutočnenej znalcom neboli prítomní ani M. W., ani majster H.. Žalobca chcel rekonštrukciu za prítomnosti M. W. a majstra H. z dôvodu, že obaja boli krátko na mieste úrazu a sami po úraze vykonali rekonštrukciu udalostí. Nie je preto možné stotožňovať rekonštrukciu vykonanú znalcom, ktorá bola iba za prítomnosti žalobcu a žalovaného a vychádza iba z tvrdení, ktoré sledujú opačný záujem.

3.8.Na základe uvedených skutočností navrhol, aby súd zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

4.1.K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý považuje rozsudok za správny, založený na dôsledne a úplne zistenom skutkovom stave veci a správnom právnom posúdení. Žalobca zavádzajúco opiera svoje odvolanie o tvrdenia žalovaného, ktoré žalovaný nikdy neuviedol, resp. žalobca tieto tvrdenia vytrháva z kontextu, svedčí o nedostatku relevantných tvrdení a dôkazov, ktoré by podporovali žalobcu.

4.2.Žalovaný konzistentne po celú dobu súdneho konania popieral, že by žalobcovi spôsobil škodu a priebeh udalostí popisoval vierohodne. O zavinení žalovaného nesvedčia ani žiadne okolnosti pred začatím súdneho sporu, keď už vo výpise z knihy bezpečnosti spoločnosti GOHR-SNV, s.r.o. z 18.7.2013, ktorý žalovaný predložil súdu spolu so svojím podaním 21.1.2019 bolo uvedené, že k poraneniu žalobcu na zakrúžovačke došlo za nevyjasnených okolností. Na rozdiel od tvrdení žalovaného sú tvrdenia žalobcu nedôveryhodné, keď žalobca popisoval na pojednávaní 20.3.2019, že osoba, ktorá stojí na stroji, pracuje, nemá pedále na dosah a na stroji pracuje tak, že doň vloží materiál, potom ide stroj zapnúť a keď materiál vyjde zo stroja, ide ho vybrať. Takýto postup práce na stroji však vyvrátil znalec, aj svedkovia M. W. N. H..

4.3.Zavinenie žalovaného nepotvrdili ani výpovede svedkov M. W. a majstra H., ktorých žalovaný nepovažuje za nestranných, keďže M. W. je konateľom spoločnosti a p. H. je zamestnancom spoločnosti. Svedkovia zhodne vypovedali, že ten, kto na stroji pracuje, má dosah na pedále stroja, nakoľko by inak stroj spustiť nevedel. Sú nepravdivé a zavádzajúce tvrdenia žalobcu, keď uvádza, že práve z výpovedí žalobcu a žalovaného uskutočnili (svedkovia) po úraze rekonštrukciu, ktorá viedla k záveru, že to bol žalovaný, kto stúpil na vypínač stroja. K takémuto záveru totižto nikto nikdy nedospel. Svedok G. H. na pojednávaní 24.4.2019 uviedol, že nevie, kde sa spínač nachádzal v čase, keď ku stroju prišiel, nevenoval tomu pozornosť. Tvrdenia svedka v konaní o tom, že bola o tú istú náhradu škody žalovaná spoločnosť, v ktorej je konateľom, sú len špekuláciami, ktoré boli motivované tým, aby spoločnosť GOHR-SNV s.r.o. unikla zodpovednosti za škodu.

4.4.Odhliadnuc od uvedeného bola okrem pozície pedálov medzi stranami v spore sporná aj pozícia žalobcu pri stroji a k tej by sa už svedkovia nemohli vedieť vyjadriť ani v hypotetickej rovine. Žalobca zámerne tvrdí a popisuje svoju pozíciu pri stroji tak, aby z toho vyplývalo, že pedále nemal na dosah. To však nie je pravdou. Preto sú poukazy žalobcu v odvolaní na výpovede svedkov o tom, ako ďaleko bol pedál od stroja irelevantné, keďže to samo o sebe nesvedčí o tom, že na pedál stúpil žalovaný, nehovoriac o tom, že žalovaný popieral v konaní tvrdenia žalobcu o tom, že pri stroji stál a z pozície, na ktorej žalovaný tvrdí, že žalobca sa nenachádzal, by mal žalobca pedále na dosah, aj keby tieto boli 1m

od stroja. Navyiac, kábel s pedálmi nie je pevný, dá sa ľubovoľne posúvať, a teda ani pozícia, v ktorej bol pedál v čase, keď miesto nehody obhliadol M. W. N. E. H. nemusí byť tá, v ktorej boli pedále, keď došlo k ich zošliapnutiu.

4.5. Podstatným dôkazom je znalecký posudok, z ktorého vyplynuli závery, že príčinná súvislosť medzi zranením žalobcu spočíva jednak v nevyhovujúcom stave zakrúžovacieho stroja, ktorým sa evidentne nemalo pracovať a jednak v porušení celého radu bezpečnostných predpisov, či už zo strany žalobcu, alebo vlastníka stroja spoločnosti GOHR - SNV s.r.o., nožný spínač zakrúžovačky nespĺňal základné bezpečnostné kritérium, nemal dostatočný kryt spínačov, pedálov, ktorých zmyslom je práve zabrániť náhodnému zošliapnutiu pedálov, porušenie prevenčnej povinnosti zo strany žalobcu spočívajúce aj v tom, že žalobca si pred začatím práce so strojovým zariadením neskontroloval pracovný priestor, v ktorom ide pracovať. Ak by tak urobil, zistil by, že stroj je zapnutý, a teda pokiaľ na ňom nehodlá pracovať, mal ho vypnúť predtým, ako k nemu pristúpi a začne čosi merať. Ďalším závažným porušením prevenčnej povinnosti žalobcu je to, že vložil ruku do priestoru valcov stroja, na čo nebol žiaden dôvod, keďže ruka sa do tohto priestoru za žiadnych okolností nekladá. Stroj, ktorý mal byť mimo prevádzky, nebol riadnym spôsobom zabezpečený proti jeho použitiu, nebolo preukázané, že by kábel zakrúžovacieho stroja bol taký krátky, že osoba, ktorá na stroji pracuje, nemá mať kábel na dosah.

4.6. Podľa záveru znaleckého posudku rizikovými faktormi, ktoré viedli k vzniku úrazu žalobcu, boli 1/ neodôvodnené vloženie ruky do nebezpečného priestoru, 2/ nezaistený vypnutý stav stroja, 3/ nevyhovujúce prevedenie nožného spínača, 4/ nekontrolované šliapnutie na pedál. Z týchto štyroch faktorov má podľa tvrdení žalobcu žalovaný zodpovedať práve za šliapnutie na pedál, okrem toho, že to žalobca v konaní nepreukázal, tento faktor zo štyroch uvedených nepovažoval žalovaný za porušenie žiadnej právnej povinnosti na rozdiel od ostatných faktorov, ktoré predstavujú zjavne závažné porušenie právnych povinností v podobe nedodržania elementárnych bezpečnostných predpisov zo strany žalobcu a spoločnosti GOHR - SNV s.r.o., ktorá bola vlastníkom zakrúžovačky.

4.7. Všeobecná občianskoprávna zodpovednosť za škodu vychádza z princípu zodpovednosti za zavinenie. Žalobca v súvislosti s právnym zdôvodnením svojho nároku odkazuje na § 420 ods.1 OZ. Žalovaný nezodpovedá za to, že daná zakrúžovačka bola umiestnená v priestoroch spoločnosti GOHR - SNV s.r.o. a že zrejme sa používala aj bez vyhovujúcej revíznej správy, že ak sa aj nepoužívala, nebola riadne zabezpečená a de facto nebola vypnutá, že nožný spínač stroja neobsahoval bezpečnostný kryt, čo je vlastne v rozpore s právnymi predpismi a napriek tomu stroj jeho vlastník nedal opraviť. Žalovaný nezodpovedá ani za to, že žalobca porušil pri práci so strojom bezpečnostné predpisy a ani za to, či žalobca bol vôbec zaškolený na prácu na danom stroji v otázkach bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Žalovaný nezodpovedá ani za to, že žalobca sa rozhodol materiál opracovať na danom stroji. Bolo povrchným posúdením veci zo strany žalobcu, keď sa zaoberal len tým, kto stúpil na pedál stroja, pričom vznik škody má skutočný pôvod v iných dôvodoch.

4.8. To, že zo znaleckého posudku vyplýva, že nie je vylúčené, že na pedál mohla vstúpiť aj tretia osoba, rozhodne nestačí na preukázanie zodpovednosti žalovaného za škodu žalobcu. Je nutné znalecké posúdenie na to, aby bol konštatovaný záver, že na pedál mohla stúpiť tretia osoba, to evidentne možné vždy je. Žalobca potreboval znaleckým dokazovaním preukázať, že nie je možné, aby on stúpil na pedál stroja, a to sa mu preukázať nepodarilo a znalecký posudok to nepotvrdil. Žalovaný je toho názoru, že súd nemal inú možnosť, ako vyhodnotiť vykonané dokazovanie tak, že žalobca neuniesol v spore dôkazné bremeno.

4.9. Čo sa týka diania bezprostredne potom, ako žalobcovi vtiahlo ruku do stroja, žalovaný nevie vysvetliť, prečo sa žalobca správal po nehode tak, ako sa správal, určite bol vo veľkých bolestiach a šoku, možno ho to paralyzovalo, skrátka žalovaný ho našiel čupieť pri stroji. Žalovaný nezodpovedá za to, že znalecké dokazovanie, a teda aj obhliadka znalcom bola vykonaná 6 rokov po úraze. Dokazovanie a priebeh sporu mal v rukách žalobcu. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na to, že samotný žalobca navrhoval ešte v roku 2020 ďalšiu obhliadku stroja, teda zjavne je v skutočnosti toho názoru, že aj napriek odstupe času má obhliadka zmysel.

4.10. Napriek tomu, že žalobca v odôvodnení vytýka súdu nedostatočné odôvodnenie rozsudku, neuviedol v odvolacích dôvodoch § 365 ods.1 písm. b/ CSP. Vymedzenie odvolacích dôvodov je pritom povinnou náležitosťou odvolania. Na rozdiel od žalobcu je žalovaný toho názoru, že súd dobre a vyčerpávajúco odôvodnil rozsudok a v tomto smere mu nie je čo vytknúť. Súd správne zamietol návrh žalobcu na vykonanie ďalšieho dokazovania. S poukazom na vyššie uvedené navrhol žalovaný, aby odvolací súd potvrdil prvoinštančné rozhodnutie a žalovanému priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania.

5. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 v spojení s § 367 ods. 2 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 až § 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP, z hľadiska odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/, h/ CSP) a dospel k záveru, že rozsudok je vecne správny, preto ho potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

6.1. Žalobca síce výslovne neuvádza odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, tento však z obsahu odvolania vyplynul (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), ktorý spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahol určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

6.2. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie veci v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo vyporiadať sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

6.3. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

6.4. Uplatnený odvolací dôvod nie je daný, lebo súd jasne uviedol, ako k záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 191 - 194 CSP hodnotil, a prečo nevyhoveli všetkým návrhom žalobcu na vykonanie dôkazov. Jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) sú preskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) premietol do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 215 CSP) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie a správne vec právne posúdil.

7.1. Žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, predstavuje vady konania, ktoré nie sú subsumované pod ostatné odvolacie dôvody avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť (§ 160), postihujú chybný postup súdu prvej inštancie pri dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), chybné poučovanie účastníkov a ďalšie nedostatky v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takeého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vada konania, ktorá môže mať vplyv na správnosť rozhodnutia, v konkrétnom prípade nemusí mať za následok vecne nesprávne rozhodnutie a odvolací súd tu posudzuje otázku, či by obsah výroku rozhodnutia bol iný, keby k vade konania nedošlo. Typickou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je také porušenie práv účastníka konania, v dôsledku ktorého mu bola odňatá možnosť konať pred súdom [napr. nedostatok vyznenia účastníka o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyznenia), v dôsledku ktorého bol účastník vylúčený z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a p., neposkytnutie odvolateľovi poučenia o povinnosti tvrdenia (§ 157 ods. 2 CSP) ale aj § 171 ods. 1 CSP alebo poučenia o dôkaznej povinnosti (§ 132 ods. 1 CSP), aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania (§ 177 ods. 2 CSP), i keď pre to neboli splnené podmienky], nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania). Vadnosť konania môže účastník preukazovať nielen na základe skutkového a dôkazného stavu, ktorý tu bol v konaní

pred súdom, ale tiež s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli pred súdom uplatnené. Vadou konania (dôkazného) je i okolnosť, že pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ust. CSP, napr. osoba, ktorá mala byť vyslúchaná ako svedok, bola vyslúchnutá ako účastník konania, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, listinný dôkaz bol vykonaný v rozpore s § 204 CSP a p..

7.2. Žalobca v podanom odvolaní žiadnu vadu, ktorú by bolo možné subsumovať pod uplatnený odvolací dôvod neuvádza, preto uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

8.1. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností), spočíva v neúplnosti zistenia skutkového stavu, ktorý je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že súd prvej inštancie nevykonal účastníkom navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a navrhnutý dôkaz je spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie. Vyhodnotenie relevancie navrhnutého dôkazu ako aj prípustnosť dôkazu je výsadnou doménou súdu. Súd pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia.

8.2. Podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

8.3. Ak súd rozhodne, že niektoré z navrhnutých dôkazov nevykoná, je povinný v odôvodnení rozsudku odôvodniť, prečo nevykonal navrhnuté dôkazy.

8.4. Žalobca v odvolaní namietá, že dôkazy, ktoré navrhoval už v konaní na súde prvej inštancie, neboli vykonané (obhliadka a rekonštrukcia na mieste samom). Súd sa s tým návrhom náležite vysporiadal a odôvodnil, prečo navrhnutý dôkaz nevykonaná, s čím sa stotožňuje aj odvolací súd, preto tento odvolací dôvod nie je daný.

9.1. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

9.2. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

10.1. Žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

10.2. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

11.1. Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku.

11.2. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

11.3. Odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne také, skutočnosti a námietky, s ktorými by sa súd v napadnutom rozhodnutí nevyrovnal.

12. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods.2) možno doplniť nasledovné:

13. Podľa § 415 OZ, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

14.1. V zmysle citovaného ustanovenia je každý povinný pri akomkoľvek konaní zachovať taký stupeň pozornosti, ktorý možno od neho rozumne očakávať. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalobca si takto nepočíňal, keď bez súhlasu a vedomia zamestnávateľa žalovaného použil stroj. Táto skutočnosť vyplynula z výpovede konateľa spoločnosti GOHR - SNV M.. B. W., ktorý uviedol, že zákazka nebola zaevidovaná a on nemal vedomosť o tom, že by žalobca mal záujem vykonať prácu na súkromnej zákazke.

14.2. Povinnosťou žalobcu bolo správať sa tak, aby ku škode nedošlo.

14.3. Pokiaľ dôjde k porušeniu povinnosti predchádzať vzniku škody, vzniká zodpovednosť za škodu spôsobenú takýmto porušením, pričom dôležitá je práve príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vzniknutou škodou.

14.4. Žalobca svojim konaním porušil bezpečnostné predpisy, keď vložil ruku do priestorov valca a nemal poverenie na tomto stroji pracovať.

15.1. Podľa § 420 ods.1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

15.2. Podľa § 420 ods.3 OZ zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

16.1. Súd prvej inštancie správne uviedol, že zodpovednosť za škodu podľa § 420 OZ možno uplatniť ak sú splnené nasledovné predpoklady zodpovednosti za škodu:

- protiprávny úkon (porušenie právnej povinnosti),
- vznik škody ako majetkovej ujmy,
- existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou,
- zavinenie.

16.2. Škodou sa podľa výkladu súdnej praxe rozumie majetková ujma poškodeného, ktorú je možné objektívne vyjadriť v peniazoch. Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, pričom obe tieto formy sú rovnocenné.

16.3. V zmysle judikatúry sa za skutočnú škodu považuje majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v zmenšení existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp. aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky vyplývajúce z toho, že navrátenie do predošlého stavu nebolo dobre možné alebo účelné.

16.4. Ušlým ziskom rozumieme majetkovú ujmu vyjadriteľnú v peniazoch, ktorá spočíva v tom, že nedošlo k rozmnoženiu majetkových hodnôt poškodeného, ktoré bolo možné odôvodnene očakávať so zreteľom na obvyklý chod vecí. Na vznik práva na náhradu škody musia byť splnené podmienky vyplývajúce z tzv. príčinnej súvislosti (kauzálneho nexusu) medzi porušením povinnosti a vzniknutou škodou. Uvedené tvrdenie skonštatoval aj Ústavný súd SR v náleze pod sp. zn. I ÚS 177/08 zo dňa 1. marca 2010, podľa ktorého je základnou podmienkou vzniku zodpovednostného vzťahu príčinná súvislosť medzi konaním (opomenutím) škodcu a vzniknutou škodou u poškodeného, ktorá musí byť predvídateľná.

16.5. Predpokladom na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je teda preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím (porušenie právnej povinnosti) a následkom (vzniknutou škodou). Vzniknutá škoda v podobe skutočnej škody (damnum emergens) alebo ušlého zisku (lucrum cessant) musí byť spôsobená bez pochybností práve porušením právnej povinnosti. Samotná škoda ani porušenie právnej povinnosti ešte nezakladajú zodpovednosť za škodu a tomu korelujúce právo na jej náhradu.

16.6. Príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená (domnelá), ale musí byť bezpečne preukázaná, pričom povinnosť tvrdenia, bremeno tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno, týkajúce sa príčinnej súvislosti v civilnom procese, zaťažuje v zásade toho účastníka, ktorého tvrdenie má byť preukázané, teda poškodeného. Vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť pritom bezpečne preukázaný a bezprostredný.

16.7. V kontexte s uvedeným odvolací súd uzatvára, že zodpovednosť za škodu možno založiť len na základe jednoznačného preukázania jednotlivých zložiek (predpokladov). Ak tieto predpoklady nie sú jednoznačne preukázané, nemožno ustáliť zodpovednosť za škodu.

17. Žalobca v konaní spoľahlivo a bez akýchkoľvek pochyb nepreukázal, že žalovaný mu svojim konaním spôsobil škodu a preto súd správne žalobu zamietol, keď mal za to, že v konaní nebolo žalobcom bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že mu škoda na zdraví vznikla porušením právnej povinnosti zo strany žalovaného a teda nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi škodou a konaním žalovaného. Na to aby bolo možné bezpečne prijať takýto záver nebolo žalobcom v konaní vyprodukované dostatok dôkazov ktoré by jednoznačne a hodnoverne preukázali, že žalovaný svojim konaním spôsobil žalobcovi škodu. Ani jeden zo svedkov nebol prítomný pri žalobcom popisovanej udalosti a ak by súd na základe ich výpovedi určil žalovaného zodpovednosť išlo by len o dohad a nie preukázanú skutočnosť. Preto je súd nútený konštatovať, že žalobca si v konaní nesplnil svoju dôkaznú povinnosť a neunesol dôkazné bremeno ohľadne svojich skutkových tvrdení a súd prvej inštancie správne v bode 32. a 33. odôvodnenia odôvodnil svoje rozhodnutie.

18. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

19. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

21. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a neexistovali dôvody na aplikáciu § 257 CSP, preto bol žalovanému priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.